

Jag märkte egentligen aldrig när han kom. Han hittade väl en liten dörr i en tå och traskade rakt upp i huvudet där han slog sig ner, den sluga djäveln.

Knappt hade han ställt ner väskorna förrän han spikade upp sin namnskyft. Den var lite svedd och hade smält i högra hörnet, men det gick ändå att läsa att nu bodde S:t Röss här.

Att skyften kom lite på sned bekymrade honom inte för nu ville han ta sig en promenad i sin nya bönig.

Han tog på sig sina kängor, fällde ihop vingarna och tog fram en långsmal svart ask. Försiktigt öppnade han locket och när han fick syn på den blanka kniven, som låg på en bädd av röd sammet kunde han inte låta bli att le. I en snabb rörelse lyfte han upp det sylvassa bladet och drog in ett djupt andetag genom näsharrarna. Leendet spred sig över hela hans uppenbarelse. Han kände den starka doften av MÅG-hormoner (Massor Att Göra -hormoner) och kunde knappt bärga sig. För skulle han trivas.

På raska fötter bar den första utflykten iväg ut i höger arm och överallt fanns MÅG-hormoner att skörda och äta.

